

Her blomstrer betonen

Helene Bach Nielsen har skabt en anderledes have

Tekst: Lone Bering
Foto: Martin Ravn

En have kan være frodig og farverig af blomster, eller den kan være tæt og jungleagtig af træer og buske. Den kan have et vandhul eller et andet særpræg.

Hos Helene og Kr. Bach Nielsen i Stensballe domineres haven af skulpturer udhugget i gasbeton.

Allerede på lang afstand kan forbipasserende se den største af dem. En kridhvid firkant anbragt på en af spidserne. Kommer man tættere på, ses relieffet af legende børn. Forbilledet er familiens egne fem sønner, for det er

Helene Bach Nielsen, årgang 1935, der har fremstillet denne skulptur, ligesom hun har skabt de øvrige skulpturer i den store have.

Hun er ikke kunstner i ordets egentlige forstand. Faktisk har hun sit udkomme på Horsens Sygehus, hvor hun har arbejdet som narkose sygeplejerske i mange år, men hun har altid interesseret sig for den skabende kunst. Hun har altid tegnet, malet, arbejdet med keramik - og så sidst gasbeton:

Skygebilleder

- Det var egentlig min mand, som satte det med skulpturerne i gang. Han sendte bud efter en gasbeton-blok på godt et ton. »Kan du ikke hugge en skulptur til haven?« spurgte han. Jeg havde ganske vist aldrig arbejdet med hammer og mejsel før. Men jeg tog det som en udfordring. Det kunne være sjovt nok at se, hvad der

kunne komme ud af det, siger Helene Bach Nielsen.

Sønnerne lavede skygebilleder på blokken, Helene skitserede deres kroppe. Og så huggede hun med hammer og mejsel og brugte en skrue trækker til de små hjørner.

- Jeg har aldrig fået undervisning i at fremstille skulpturer. Jeg er bare gået i gang - og gør det på min egen måde. Jeg har ikke store tanker om det, jeg selv laver. Men det har min familie. Min mand og drengene. Og det er jeg taknemmelig for og også lidt rørt over, siger Helene Bach Nielsen.

Den øvrige families indlevelse i Helenes arbejder kom især til udtryk, da »Legende børn« en morgen pludselig lå i to stykker på græsplænen.

- Familien var grædefærdig. Langt mere end jeg selv. Og der var ingen ende på deres trøstende ord - og hjælp. Men skulpturen blev repareret med nagler, og for at sikre

lede Helene Bach Nielsen skulpturen over i kridhvid maling.

- Det betød, at jeg fremover malede skulpturerne for at de skulle få samme farve.

Lille model

På terrassen sidder en skulptur-dreng og kigger ud over haven mod fjorden i det fjerne. Inden Helene Bach Nielsen gik i gang med selve huggearbejdet, formede hun en lille model.

- Ellers er det ikke de store ideer, jeg har, inden jeg går i gang. Jeg har en vag forestilling, jeg hugger, og pludselig er der en ide, som jeg så efterhånden får udviklet. Tit er det også tilfældighedernes spil, for betonen kan snyde. Jeg kan have planer om at hugge et bestemt stykke af, men stykket kan let blive større eller mindre end tilsigtet. Det arbejder selv.

Men på grund af uforudsigeligheden bliver arbej-

det også mere spændende, synes hun.

Tryghed

Den skulptur, Helene Bach Nielsen holder mest af, er »Tryghed«. En kvinde som holder sit lille barn i favnen:

- Den er jeg utroligt glad for. Den, synes jeg, er lykkedes.

En anden, som hun derimod selv synes ikke er helt så vellykket, forestiller en liggende kvinde:

- Men andre har åbenbart syntes om den, for den blev engang stjålet og fundet igen i Gedved sammen med flere andre tyvekoster fra forskellige indbrud - i flere stykker. Så den måtte restaureres, da den kom hjem igen.

Kæmpe have

Haven kan sagtens bære de mange skulpturer. Den er stor, over 2000 kvadratmeter, idet familien på et tidspunkt fik leilighed til

at købe nabogrunden. Haven er højtbeliggende og har en storslået udsigt over Horsens fjord. Den er anlagt med en stor skrånende græsplæne, omkranset af bede og stengærder - som Helene for øvrigt også selv har bygget.

- Som min mand siger, så er jeg til alt det »grove«. Sten, ler, beton, ja, det er også mig, der renser tilstoppede vandrør og den slags. Nogen skal gøre det, og det generer mig ikke det fjerneste.

Huset, som familien Bach Nielsen bor i, er også bygget ud fra Helenes egen tegning. Et år dekorerede hun husmuren med et relieff af »Noas ark«.

- Jeg kan godt lide at lave den slags ting. Jeg holder af at bruge mine hæn-

»Kan du ikke hugge en figur til haven?« spurgte Helene Bach Niensens mand. Det tog hun som en udfordring og frembragte »Legende børn«.